REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva br.27

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Ljiljana Mustapić, u pravnoj stvari tužitelja LOVRE ŠUŠNJARA, Split, Tripalov voćnjak 1, OIB:39682388888, zastupan po odvjetnici Tanji Bota protiv tuženika GRAWE HRVATSKA d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 5, OIB:28406115764, zastupan po punomoćniku Nenadu Čović odvjetniku u OD Budimir&partneri, radi naknade štete nakon održane javne glavne rasprave, zaključene dana 9. rujan 2026 g., presudom objavljenom dana 27. listopada 2026 g.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku platiti tužitelju iznos od 1.730,00 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od dana 21.2.2023.g. pa do isplate i nadoknaditi tužitelju trošak parničnog postupka, u iznosu od 2.904,00 Eura sa zakonskim zateznim kamatama, a koje teku od dana donošenja prvostupanjske presude 27. listopada 2026 g. pa do isplate, a sve u roku 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Obrazloženje

1.U tužbi tužitelj navodi dana 27.5.2022. god. u Kaštel Štafiliću stradao je kao vozač vozila marke Škoda,reg. oznake ST 6095-V. za koju nezgodu je odgovoran osiguranik tuženika.Tužitelj je u nezgodi zadobio ozljede zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u Kliničkom bolničkom centru Split. Tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti, pravo na fizičko i duševno zdravlje, obzirom da je u štetnom događaju zadobio ozljede zbog kojih je morao primati liječničku pomoć i prolaziti tretmane fizikalne terapije te trpjeti neugodnosti prilikom liječenja (posjećivanje ambulante, nošenje Schanzovog ovratnika, trajanje rehabilitacijskog postupka, fizioterapije, trošenje analgetika, privremena nesposobnost za rad i sl.).

2.Radi predmetnog ozljeđivanja tužitelj je trpio te i dalje trpi intenzivni strah i jake bolove, a nakon ozljeđivanja mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Radi smanjenja životne aktivnosti koja je nastala kao posljedica štetnog događaja, tužitelj je ograničen u brojnim životnim aktivnostima koje je do sada ostvarivao i koje bi po redovnom tijeku stvari u budućnosti izvjesno ostvarivao, odnosno u iste mora ulagati povećane napore u odnosu na vrijeme prije štetnog događaja.

3.Radi navedenog, tužitelj potražuje naknadu štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, za tuđu pomoć i njegu 2.420,54 EUR / 18.237,58 kn. Tužitelj se u mirnom postupku dana 26.7.2022. god. odštetnim

zahtjevom te 20.2.2023.g. obratio tuženiku, a koji mu je na ime naknade štete isplatio iznos od 1.070,54 EUR / 8.066,00 kn, a koji iznos nije dovoljan da tužitelju u cijelosti šteta bude podmirena. Tužitelj potražuje naknadu štete umanjenu za nesporno isplaćeni iznos: zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, za tuđu pomoć i njegu 1.350,00 EUR / 10.171,56 kn. Tužitelj potražuje zakonske zatezne kamate od dana nakon podnošenja odštetnog zahtjeva tuženiku te dodatne dokumentacije, odnosno od 21.2.2023. god. pa do isplate.

4.U odgovoru na tužbu tuženik priznaje je pasivnu legitimaciju i odgovornost za nastanak predmetne nezgode. Nije sporno da je tužitelj tuženiku podnio odštetni zahtjev , tuženik je prije podnošenja tužbe isplatio tužitelju ukupan iznos od 1.070,54 EUR . Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva., iz priložene, medicinske dokumentacije proizlazi kako se radilo o lakoj tjelesnoj ozljedi koja nije ostavila trajnih posljedica (nakon specijalističkog nalaza neurokirurga od 10.06.2022. u kojem se navodi kontrola po potrebi, tužitelj više nije odlazio kod neurokirurga).

5.Tužitelj se protivi navodima odgovora na tužbu koji su u suprotnosti s tužbom i tužbenim zahtjevom u dijelu u kojem se osporava visina tužbenog zahtjeva. Osporava se da je tuženik isplatom iznosa od 1.070,54 EUR ispunio svoju obvezu iz predmetnog štetnog događaja. U odnosu na prigovore tuženika na visinu tužbenog zahtjeva, ističe se da iz cjelokupne medicinske dokumentacije proizlazi da tužitelj trpi štetu po svim utuženim vidovima štete i kvalifikatornim okolnostima, te da mu pripada naknada u punom iznosu specificiranom u tužbi., tuženik nije stručna osoba da bi mogao davati nalaz i mišljenje o težini zadobivenih ozljeda kao ni o potrebi za tuđom pomoći i njegom.

6.Povrede zadobivene u predmetnoj nezgodi značajno su utjecale na smanjenje životne i radne aktivnosti tužitelja, a koji će stupanj utvrditi liječnici vještaci, kao i trajanje i opseg bolova i straha koje je tužitelj pretrpio te tuđe pomoći i njege koja mu je bila potrebna nakon nezgode. Naime, tužitelj je u ovom štetnom događaju zadobio tjelesne ozljede i to kako slijedi:1) dislokacija, iščašenje i nategnuće zglobova i ligamenata u području vrata,2) strah. Stoga, tužitelj ustraje u provođenju medicinskog vještačenja te se predlaže da se isti sasluša kao stranka u postupku.3/ Tužitelj se ne protivi prijedlogu tuženika za dostavom zdravstvenog kartona. 4/ Tužitelj dostavlja Odluku o cijenama usluga u Domu Lovret, Split (Dom za starije i nemoćne osobe) od 23.7.2024.g. iz koje jasno i nedvosmisleno proizlazi kako usluga pružanja tuđe pomoći i njege nemedicinskog tipa sada iznosi 12,00 EUR po satu, a također dostavlja i sudsku praksu iz koje je razvidno kako se ista i po stavu Općinskog suda u Splitu, kao i Županijskog suda u Splitu utvrđuje prema cijeni usluga određenih prema cijenu Doma za starije i nemoćne osobe Lovret, a u kojima se navodi: “Nagrada za tuđu pomoć je izvorno naknada troškova i novčani oblik imovinske štete tj. onaj iznos novčanih jedinica koje bi tužitelj platio trećoj osobi za pružanje nemedicinske pomoći i njege pri čemu treba navesti da tužitelj ima pravo na ovaj vid naknade i kada se ista pruža besplatno od strane članova obitelji.

7.U takvoj situaciji kad tužitelj nije dokazao da je te troškove platio trećoj osobi pripada mu pravo na naknadu u visini neto zarade koja bi u mjestu kojem je tuđa pomoć i njega pružena bila sposobna pružiti takvu uslugu… To u pravilu, nije opća cijena rada neke kvalificirane osobe već cijena rada koju za tu vrstu usluge oštećenik mora prosječno platiti u sredini u kojoj živi. Stoga nije pravilno stajalište tuženika da

cijena sata rada osobe koja pruža tuđu pomoć i njegu treba utvrditi prema podacima Državnog zavoda za statistiku u visini prosječne plaće NKV radnika u Republici Hrvatskoj.”5/ Također, posebno se napominje kako je od dana donošenja novih Orijentacijskih kriterija prošlo gotovo 5 godina te je novac predviđen u tadašnjim Orijentacijskim kriterijima značajnije izgubio na vrijednosti radi inflacije. U prilogu se dostavlja Kalkulator inflacije Državnog zavoda za statistiku za razdoblje od ožujka 2020.g. (kada su doneseni novi Orijentacijski kriteriji) do travnja 2025.g. iz kojeg je razvidno kako inflacija iznosi 29.9%.Navedeni stav potvrdio je i Županijski sud u Zagrebu u presudi broj Gž-3137/2024 od 25. srpnja 2024.g.

8.Tužitelj ne stavlja prigovore na nalaz i mišljenje sudskih vještaka jer su isti učinjeni u skladu s pravilima struke i medicinskom dokumentacijom. , iz nalaza i mišljenja sudskih vještaka proizlazi kako je tužitelj postavio tužbeni zahtjev koji je usklađen s medicinskom dokumentacijom, zadobivenim ozljedama i sudskom praksom utemeljenoj na Orijentacijskim kriterijima VSRH te kako tužitelju pripada pravo i na veću naknadu štete od one potraživane u tužbi. Posebno se napominje kako je od dana donošenja novih Orijentacijskih kriterija prošlo više od 5 godina te je novac predviđen u tadašnjim Orijentacijskim kriterijima značajnije izgubio na vrijednosti radi inflacije. U prilogu se dostavlja Kalkulator inflacije Državnog zavoda za statistiku za razdoblje od ožujka 2020.g. (kada su doneseni novi Orijentacijski kriteriji)do veljače 2026.g. iz kojeg je razvidno kako inflacija iznosi 33.5%.Tako i:1) Presuda Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, broj: Gž-779/2025 od 22. srpnja 2025.g.:“7.2. Tužitelj se žali zbog toga što je odbijen dio njegovo tužbenog zahtjeva za dosudu pravične novčane naknade u iznosu od 1.185,00 eura. Imajući u vidu gore utvrđene činjenice u vezi duljine trajanja i intenziteta fizičkih bolova i straha koje je tužitelj trpio te da će njegova životna aktivnosti biti trajno smanjena u omjeru od 5% kao i da trpi duševne bolove zbog gore opisanog naruženja lakog stupnja (koje je drugima vidljivo samo ponekad, kada tužitelj ne nosi duge hlače), ovaj sud nalazi da bi tužitelju pravilnom primjernom materijalnog prava pripadala pravična novčana naknada u cjelokupnom zatraženom iznosu od 6.700,00 eura, pri čemu ovaj sud uzima u obzir inflatorna kretanja nakon druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. na kojoj su utvrđeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete.”2) Presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: Gž-905/2024 od 18.2.2025.g.:“16. Radi ujednačene primjene navedenih odredbi, Vrhovni sud Republike Hrvatske,na sjednicama Građanskog odjela 29. studenoga 2002. usvojio je Orijentacijske kriterije, koji su na sjednici od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020., podignuti za 50%. Osim toga, za istaknuti je da su Orijentacijski kriteriji posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (SU-IV/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopli inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. pa je stoga valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. i prethodila donošenju ovdje pobijane odluke, donesene krajem 2023.”3) Presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: Gž-4493/2024 od 6.5.2025.g.:“14.2. S time u vezi valja naglasiti da je prilikom donošenja ovdje pobijane odluke uzevši u obzir izmijenjene kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske (2. sjednica Građanskog odjela od 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. Su-IV-47/2020) valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. odnosno prije donošenja presude 27. svibnja 2024. (tako i odluka Ustavnog suda RH U-III-7796/2014 od 11. veljače 2016.).”4) Presuda i rješenje Županijskog suda u

Varaždinu, stalna služba u Koprivnici, broj: Gž-779/2025 od 23.7.2025.g.:7.2. … Ovaj sud nalazi da bi tužitelju pravilnom primjenom materijalnog prava pripadala pravična novčana naknada u cjelokupnom zatraženom iznosu od 6.700,00 Eura pri čemu ovaj sud uzima u obzir inflatorna kretanja nakon druge sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održane 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020.na kojoj su utvrđeni Orijentacijski kriteriji i iznosi za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete. Zbog tih razloga je dio prvostupanjske presude pod točkom III.izreke preinačen na temelju članka 373. točka 3. ZPP-a na način da je tuženiku naloženo da tužitelju na ime pravične novčane naknade isplati iznos od 1.185,00 eura sa zateznim kamatama od 9. rujna 2021. kao slijedećeg dana nakon 8. rujna 2021. kada je tužitelj tuženiku podnio pisani zahtjev za naknadu štete i to na temelju članka 1103. ZOO-a.”5) Presuda Županijskog suda u Varaždinu, broj: Gž-1004/2025 od 18.9.2025.g.:“15. …Naime, imajući u vidu neugodnosti i nelagodnosti koje je prednica tužiteljice pretrpjela u tijeku liječenja i dob prednice tužiteljice, a o čemu je vodio računa i prvostupanjski sud te polazeći od cilja i svrhe zakonskih odredbi o naknadi neimovinske štete, kao i imajući na umu da su se u međuvremenu od donošenja izmjena Orijentacijskih kriterija i iznosa za utvrđivanje pravične novčane naknade neimovinske štete (pravno shvaćanje zauzeto na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020.i 15. lipnja 2020.) uslijed inflacije povećali egzistencijalni troškovi života , navedeno opravdava utvrđenje pravične novčane naknade s osnova neimovinske štete…” 6) Presuda Županijskog suda u Varaždinu, broj: Gž-1297/2024 od 3.12.2025.g.:“8.1. Naime, tužitelj u bitnome u žalbi tvrdi da je sud, utvrđivajući visinu neimovinske štete, matematički primjenjivao Orijentacijske kriterije Vrhovnog suda Republike Hrvatske od 15. lipnja 2020., a da nije vodio računa o stopi inflacije od dana kada su doneseni, pa do dana presuđenja… 8.2. I po ocjeni ovog suda, osnovane su žalbene tvrdnje tužitelja da je prilikom ocjene osnovanosti visine tužbenog zahtjeva trebalo uzeti u obzir i inflatorna kretanja od dana donošenja Orijentacijskih kriterija donesenih na 2. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanoj 5. ožujka 2020. i 15. lipnja 2020. do dana presuđenja. Osim toga, također, potrebno je istaknuti da Orijentacijski kriteriji ne predstavljaju matematičku formulu koja pukim automatizmom služi za izračunavanje pravične novčane naknade, već u njihovoj primjeni uvijek treba imati na umu sve okolnosti slučaja…”7) Presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: Gž-3137/2024 od 25.7.2024.g.:“13. Nadalje, ovaj sud ističe i to da Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske ne predstavljaju matematičku formulu, koja pukim automatizmom služi za utvrđivanje i izračunavanje pravične novčane naknade te prilikom određivanja naknade štete treba uzeti u obzir sve okolnosti slučaja, kako je i sud prvog stupnja postupio.

9.Orijentacijski kriteriji posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (Su-IV-47/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. pa je stoga valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. i prethodila donošenju ovdje pobijane odluke donesene u veljači 2024.” 8) Presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: Gž-20452024 od 14.9.2024.g.:“11. …Radi ujednačene primjene navedenih odredbi, Vrhovni sud Republike Hrvatske,na sjednicama Građanskog odjela 29. studenoga 2002. usvojio je Orijentacijske kriterije poslovni broj Su-VI-1331/02 Su-II-1372/02, koji su na sjednici od 5. ožujka 2020. i 15.lipnja 2020., poslovni broj Su-IV-47/2020-5, podignuti za 50%. Osim toga, za istaknuti je da su Orijentacijski kriteriji

posljednji put mijenjani u lipnju 2020. (Su-IV-47/2020-5) kada su povišeni za 50%, uz obrazloženje Vrhovnog suda da su za izmjenu korišteni podaci Državnog zavoda za statistiku o stopi inflacije mjerenoj indeksom promjena potrošačkih cijena u odnosu na početnu 2002. pa je stoga valjalo uzeti u obzir i stopu inflacije koja je slijedila nakon 2020. i prethodila donošenju ovdje pobijane odluke donesene u ožujku 2024.12. Primjenom navedenih odredbi te Orijentacijskih kriterija Vrhovnog suda Republike Hrvatske, koji, iako ne predstavljaju matematičku formulu koja bi automatizmom služila za utvrđivanje i izračunavanje pravične novčane naknade, isti služe kao orijentir pri određivanju naknade, a uzevši u obzir prihvaćeni nalaz i mišljenje vještaka sud prvog stupnja propustio je uzeti u obzir sve relevantne okolnosti….” 9) Presuda Županijskog suda u Dubrovniku, broj: Gž-580/2023 od 13.11. 2024.g.:“11. Osnovano žaliteljica smatra da je prvostupanjski sud pogrešno primijenio materijalno pravo odlučujući o pravičnoj novčanoj naknadi za neimovinsku štetu jer je primjerena naknada za ovu štetu, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, veća od one koju je utvrdio prvostupanjski sud. Naime, u prvom redu valja ukazati da se naknada neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na fizičko i duševno zdravlje dosuđuje u jednom iznosu, a fizički bolovi, strah, naruženost, smanjenje opće životne aktivnosti su kvalifikatorne okolnosti štete za koju se naknada dosuđuje, a ne vidovi štete, kako je to bilo prije stupanja na snagu važećeg Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15,126/21, 114/22, 156/22 i 155/23 - u daljnjem tekstu: ZOO). Orijentacijski kriteriji Vrhovnog suda Republike Hrvatske su ono što im i naziv kaže - orijentacijski, a ne služe kako bi se strogo matematički, kao što to čini prvostupanjski sud, izračunala pravična novčana naknada, ne vodeći računa o okolnostima slučaja i notornoj činjenici inflacije. Stoga, uvažavajući navedene okolnosti konkretnog slučaja, a među koje spadaju ne samo boli, strah, naruženost,smanjenje opće životne aktivnosti, nego očito privremena potpuna ovisnost o trećoj osobi čija pomoć je tužiteljici bila potrebna i radi održavanja osobne higijene, ovaj sud pravičnom novčanom naknadom pretrpljene neimovinske štete nalazi iznos od 85.000,00 kuna zbog čega je tužiteljici trebao dosuditi još 9.915,00 kuna/1.315,95 eura povrh 28.460,00 kuna/3.777,29 eura, s obzirom da je tuženik prije pokretanja postupka već isplatio 46.625,00 kuna.”10) Presuda Županijskog suda u Zagrebu, broj: Gž-4246/2024 od 15.10.2024.g.:“9. …Da zbog navedenog i zbog opće poznate gospodarske situacije u Republici Hrvatskoj, uvjetovane globalnim procesima, uvođenjem novčane jedinice eura u platnom prometu, visokom stopom inflacije i promjenama potrošačkih cijena u posljednje 3 godine do danas, stopa inflacije je iznosila najmanje 20% do 30%, zbog čega je tužitelj osnovano uskladio tužbeni zahtjev na način da na ime naknade neimovinske i imovinske štete ukupno potražuje 10.083,70 EUR (od čega iznos od 8.440,56 EUR na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, iznos od 795,60 EUR na ime naknade imovinske štete za tuđu pomoć, te iznos od 847,54 EUR na ime izgubljene zarade) zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, slijedom čega je konačno postavljeni tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.25. U odnosu na žalbene navode tuženika u kojima on ističe da je prvostupanjski sud postupio nezakonito kada je dopustio preinaku tužbe u predmetnom postupku, valja reći da je za svoju odluku o dozvoli povećanja tužbenog zahtjeva iz iste činjenične osnove (neprava preinaka) prvostupanjski sud dao logične i uvjerljive razloge koji žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju. Pri tome valja dodati da je prvostupanjski sud pravilno primijenio Orijentacijske kriterije naknade neimovinske štete, uzevši u obzir i kriterije kojim se rukovodio Vrhovni sud Republike Hrvatske, a radi se o podacima Državnog zavoda za statistiku i konceptu primjene

stope inflacije mjerene indeksom promjena potrošačkih cijena. Nadalje, tužitelj dostavlja dopis Doma za starije osobe Lovret od 11.12.2025.g. iz kojeg je također razvidno kako je sat njege i pomoći u kući, po ugovoru s korisnikom prema cjeniku Lovret 12,00 EUR bez poreza, prireza i ostalih davanja prema državi - dakle sat nemedicinske pomoći. Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj: VSRH Rev x-362/2018-2 od dana 24.4.2018.g. zauzeo je jasan i nedvosmislen stav kako u situaciji kada tužitelj nije imao novčanih izdataka za tuđu pomoć i njegu (obzirom mu je pružana po članovima obitelji, a u spisu nema podataka da je za tu pomoć plaćao naknadu trećoj osobi), tužitelju pripada pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge bio platio da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći tu naknadu zahtijevala i to prema neto zaradi osobe koja bi bila pružala takvu uslugu u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana. Dakle, taj izdatak je iznos koji bi bio potreban da se angažira osoba koja obavlja takve poslove, a to je upravo cijena službe koja se bavi pružanjem nemedicinske pomoći. Navedeno je jasno i nedvosmisleno razvidno u sudskoj praksi: 1) Presuda Vrhovnog suda Republike Hrvatske, broj: VSRH Rev x 362/2018-2 od dana 24.4.2018.g.:“Naknada materijalne štete s osnova troškova tuđe pomoći utvrđuje se u nominalnom iznosu tih troškova u vrijeme njihova nastanka odnosno u vrijeme pružanja usluge, u situaciji o kakvoj je ovdje riječ, kada tužitelj nije imao novčanih izdataka za tuđu pomoć (obzirom mu je pružana po članovima obitelji, a u spisu nema podataka da je za tu pomoć plaćao naknadu trećoj osobi), tužitelju pripada pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge bio platio da je osoba koja je pružala usluge tuđe pomoći tu naknadu zahtijevala i to prema neto zaradi osobe koja bi bila pružala takvu uslugu u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružana. Budući da je visina te naknade utvrđena sukladno dostavljenim podacima Doma za starije i nemoćne osobe L. i to za razdoblje od 10. lipnja 2000. pa nadalje, a u iznosu od 35,00 kn po satu, to ista nije utvrđena prema cijenama na dan donošenja prvostupanjske presude, kako to revident drži, već u nominalnom iznosu prema vremenu nastanka troškova koji se njome naknađuju mjesečno. Pravilno su nižestupanjski sudovi primijenili materijalno pravo iz odredbe čl. 195.ZOO-a i čl. 277. ZOO-a kada su tužitelju na pojedine mjesečne iznose rente, utvrđene i dosuđene tužitelju prema cijenama u vrijeme pružanja tuđe pomoći i njege dosudili zateznu kamatu tekuću od dospijeća pojedinih mjesečnih iznosa do isplate.”2) Presuda Županijskog suda u Splitu, broj: Gžnš-330/2012 od 15. svibnja 2014.g.:“Nagrada za tuđu pomoć je izvorno naknada troškova i novčani oblik materijalne štete tj. onaj iznos novčanih jedinica koje bi tužitelj platio trećoj osobi za pružanje nemedicinske pomoći i njege pri čemu treba navesti da tužitelj ima pravo na ovaj vid naknade i kada se ista pruža besplatno od strane članova obitelji. U takvoj situaciji kad tužitelj nije dokazao da je te troškove platio trećoj osobi pripada mu pravo na naknadu u visini neto zarade osobe koja bi u mjestu kojem je tuđa pomoć i njega pružena bila sposobna pružiti takvu uslugu…To u pravilu, nije opća cijena rada neke kvalificirane osobe već cijena rada koju za tu vrstu usluge oštećenik mora prosječno platiti u sredini u kojoj živi… Stoga nije pravilno stajalište tuženika da cijena sata rada osobe koja pruža tuđu pomoć i njegu treba utvrditi prema podacima Državnog zavoda za statistiku u visini prosječne plaće NKV radnika u Republici Hrvatskoj.” 3) Presuda Županijskog suda u Splitu, broj: Gžnš-116/2012 od 19. svibnja 2007.g.: “Izdatak koji bi oštećenik imao ne predstavlja dio plaće NKV radnika nego ono što bi morao platiti da je za pomoć angažirao osobu koja obavlja takve poslove, a to je upravo cijena usluge Službe koja se pružanjem nemedicinske pomoći bavi (35,00 kn po satu)” – radi se o 2007.g.V/ Iz upravo navedenog razvidno je kako je tužiteljev zahtjev u cijelosti osnovan te da tužitelju pripada veći iznos naknade štete od onoga

potraživanoga u tužbi, a što su dodatno potvrdili nalaz i mišljenje sudskih vještaka. Podneskom od dana 3. travnja 2026 godine tužitelj je konačno uredio tužbeni zahtjev kao u izreci.

10.Tuženik se očitovao , iz podneska tužitelja proizlazi kako je došlo do preinake tužbenog zahtjeva na način da se umjesto 1.350,00 EUR koliko se potraživalo tužbom sada potražuje 1.730,EUR. Budući je za preinaku tužbe nakon dostave tužbe potreban pristanak tuženika, tuženik ističe kako ne daje pristanak na preinaku tužbe te se protivi preinaci tužbe. Ukoliko sud dopusti preinaku tužbe tuženik ističe kako kamata na preinačeni (uvećani) dio može teći tek od izvršene preinake tužbe jer tuženik tek od tada objektivno može saznati za povećani tužbeni zahtjev. Očito je kako je povećani dio štete tuženiku postao poznat tek preinačenjem tužbe pa zakonske zatezne kamate na taj povećani dio štete mogu teći tek od dana preinačenja tužbe.

11.Tuženik prije preinake tužbe nije ni mogao znati za povećani dio naknade, pa nije ni mogao pasti u zakašnjenje, slijedom čega ne može ni biti u obvezi da u odnosu na povećani dio tužbenog zahtjeva plaća zakonske zatezne kamate prije preinake tužbe o čemu se izjasnila i sudska praksa. Vrhovni sud RH u presudi broj: Rev-1133/2021-2 od 14. prosinca 2021. doslovno navodi:„19. S obzirom na izneseno odgovor na postavljeno pitanje glasi. Tuženik je u obvezi platiti zakonske zatezne kamate na preinačeni dio tužbenog zahtjeva od trenutka kada je isti postavljen jer on ne može biti u zakašnjenju u odnosu na razdoblje prije nego je uopće postavljen preinačeni dio tužbenog zahtjeva.“Tuženik je suglasan s navodima tužitelja da mu, kada nije imao novčanih izdataka za tuđu pomoć i njegu (jer mu je pružena po članovima obitelji), pripada pravo na naknadu u visini koju bi u vrijeme pružanja usluge bio platio prema neto zaradi osobe koja bi bila pružila takvu uslugu u mjestu u kojem je tuđa pomoć i njega pružena a za što je dostavio i sudsku praksu.

12.Budući je tuđa pomoć i njega bila pružena u 2022. godini (to proizlazi iz mišljenja sudskih vještaka), tuženik ističe kako je cijena sata tuđe njege i pomoći Doma za starije osobe Lovret u vrijeme kada je tuđa njega i pomoć bila pružena iznosila 5,31 EUR, a ne 12,00 EUR. Tuženik izjavljuje kako nema primjedbi na nalaze i mišljenja stalnih sudskih vještaka

13.Tijekom postupka izveden je dokaz pregledom medicinske dokumentacije, medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima spec. ortopedu i spec. neuropsihijatru.

14. Tužbeni zahtjev je osnovan.

15.Među strankama nije sporna pasivna legitimacija i osnov odgovornosti za štetu trebalo je utvrditi visinu štete koju je iz ove prometne nezgode pretrpio tužitelj . Nije sporno da je tuženik tužitelju u mirnom postupku isplatio iznos od 1.070,54 Eura koji iznos sastoji se od iznos od 1.051,96 Eura na ime neimovinske štete i iznosa od 18,58 Eura.

16.Tuženik se usprotivio preinaci tužbenog zahtjeva podneskom od dana 3.travnja 2026 g., sud smatra da je ista svrsishodna za konačno rješenje odnosa među strankama te je na temelju čl.190 st.2 i 3 ZPP dopustio preinaku.

17.Na okolnost utvrđenja visine štete sud je izveo dokaza medicinskim vještačenjem po sudskim vještacima specijalistima ortopedu i psihijatru.

18.Vještak doc.dr.sc.Arsen Pavić,Stalni spec. opće kirurgije i traumatologije, navodi pregledao priloženu medicinsku dokumentaciju iz koje je razvidno kako je na dan 27. svibnja 2022 g tužitelj doživio prometnu nezgodu kao vozač automobila. Istoga dana pregledan je i obrađen na HKP Split gdje mu je nakon učinjene kompletne radiološke obrade utvrđeno kako ima palpacijski bolnu parametrijalnu muskulaturu te mu je postavljena dijagnoza dislokacije, išćašenja i nategnuća zglobova i ligamenata u području vrata. Tom prigodom je utvrđena laboratorijska obrada ili UZ adomena. Isključene su pluerokumbularne komplikacije ili slobodna tekućina u trbuhu. Postavljena mu je imobilizacija za vrat-šancov okovratnik te preporučeno mirovanje tablete za bolove i tablete za opuštanje mišića. Ovom prigodom zbog ozljeda i mehanizma ozljeda opserviran je na HKP. Tužitelj je potom javlja na kontrolni pregled kod neurokirurga na dan 23.6.22. koji u statusu utvrđuje ograničenu pokretljivost kralježnice i napetost mišića vrata i leđa. Nastavlja se ista terapija.

19.U daljnjem tijeku liječenja na kontroli od 10.6.22.neurokirurg utvrđuje kako je subjektivno stanje u poboljšanju kako su kretnje vratom bolje međutim, u statusu utvrđuje po skidanju okovratnika kako su još uvijek kretnje vratom terminalno bolne. Upućuje ga na daljnje liječenje po fizijatru. Zbog tegoba u vidu bolova javlja se na dan 15.6.22.na Hitnu medicinsku pomoć u večernjim satima. Zbog čega mu je zbog navedenih tegoba u vidu bolova ordiniran Naklofen lijek za bolove i Apaurin intramuskularno. U kartonu tužitelja zabilježeno je kako je u dva navrata i to 13.5. i 24.6.22. posjetio liječnika obiteljske medicine zbog ukočenosti vrata. Kako je neurokirurg preporučio kako je bio na terapijama i to u dva ciklusa kod fizijatra i to od 7.7.do 20.7.22 a po pregledu 28.9.22 do 11.10.22. 17.10. fizijatar je preporučio da nastavi vježbe kod kuće i da po potrebi uzima analgetika.

20.Tužitelj je doživio povredu prava osobnosti sa trajnim umanjenjem općih životnih aktivnosti od 3 % zbog ograničene (terminalno) pokretljivosti vratnog kralježnice zbog čega će ulagati pri rotacijskim pokretima vratom i po potrebi iznad razine glave. Tužitelj je trpio bolove trajnog karaktera jakog intenziteta u trajanju od 1 dana, srednjeg intenziteta još 7 dana a blagog intenziteta u diskonuitetu što sve zajedno iznosi još 21 dan bolova blagog intenziteta. S obzirom da je tužitelj nosio šancov okovratnik i da je provodio fizikalnu terapiju i to u dva ciklusa to mu je bila potrebna tuđa pomoć i njega kako u kući tako i pri odlaženju na navedene terapije te stoga mu je potrebna na ove okolnosti tuđa njega i pomoć u trajanju od 3 tjedna po 1 i po sat dnevno.

21.Vještak spec. psihijatar Nikola Sikirica, navodi nakon uvida u spis i medicinsku dokumentaciju u spisu nema nalaza psihijatra u prilog da je traumatski događaj doveo do razvoja simptoma dostatnih za postavljanje dijagnoze nekog specifičnog psihijatrijskog poremećaja. Unatoč tome normalno i psihološki razumljivo da će osoba trpjeti neugodne emocionalne reakcije kao posljedicu samog događaja i zdravstvenih tegoba, u tom kontekstu mišljenja da je tužitelj u trenutku samog događaja doživio primarni strah u trajanju od pola minute, nastavio se sekundarni strah jakog intenziteta u trajanju jedan do dva dana, zatim sekundarni strah

umjerenog intenziteta u trajanju 10-14 dana te sekundarni strah blažeg intenziteta u trajanju do 4 tjedna.

22.Sud je prihvatio nalaze i mišljenja sudskih vještaka medicinske struke kao stručna logična i uvjerljiva.

23.Temeljem odredbe čl.19 Zakona o obveznim odnosima ("NN 35/05) svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom, pod pravima osobnosti u smislu ovoga Zakona razumijevanju se prava na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime privatnost osobnog i obiteljskog života, slobodu i dr.

24.Tužitelju je radi prometne nezgode nastala šteta, temeljem odredbe čl.1046, Zakona o obveznim odnosima šteta je umanjenje nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta).

25.Odredba čl.1100 ZOO-a propisuje da će u slučaju povrede prava osobnosti sud, ako nađe da to težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kada nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi sta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

26.Neimovinska šteta sastoji se u povredi prava osobnosti, temelj prava na naknadu štete je upravo povreda prava osobnosti, u ovoj prometnoj nezgodi tužitelju je povrijeđeno pravo osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, temeljem nalaza i mišljenja sudskih vještaka medicinske struke, sud je stava da tužitelju na ime naknade neimovinske štete radi povrede prava osobnosti pripada ukupan iznos od eur.2.500,00 eura. Kako je tuženik isplatio iznos od 1.051,96 Eura, to je tužitelju s naslova naknade neimovinske štete valjalo dosuditi iznos od 1.448,04 Eur.

27.Na dosuđeni iznos naknade neimovinske štete tužitelju pripadaju i zakonske zatezne kamate, temeljem odredbe čl.1103 ZOO-a obveza pravične novčane naknade dospijeva danom podnošenja zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga. Tužitelju zakonsku zateznu kamatu na neimovinsku štetu odnosno na zatraženi iznos neimovinske štete potražuje od dana, dopisa tuženika tužitelja kojim se potvrđuje da je prije utuženja podnio zahtjev tuženiku, , te je kamata dosuđena od tog dana pa do isplate., kako je tužitelj zatražio Prema stavu ovog suda šteta nije nastala nakon podnošenja zahtjeva, već prije toga, u ovom slučaju šteta nije nastala završetkom liječenja, dakle, šteta je nastala u trenutku povrede prava osobnosti, a to je bilo prije podnošenja zahtjeva tuženiku.

28.Što se tiče naknade imovinske štete s naslova tuđe njege i pomoći, tužitelj je sukladno nalazu i mišljenju sudskog vještaka specijaliste ortopeda tužitelju je bila potrebna tuđa njega i pomoć 31 i pol sat . Prema odluci o cijenama usluga u Domu Lovret proizlazi da cijena sata iznos 12.00 Eura-a, tužitelju je dosuđen iznos od 378,00 Eura s naslova naknade imovinske štete na ime tuđe njege i pomoći, tužitelju je u mirnom postupku isplaćen iznos od 18,58 Eura, pa je tužitelju nakon odbitka

navedenog iznosa dosuđen iznos 359,42 Eura, sa zakonskom zateznom kamatom od presuđenja. Tužitelju je dosuđen iznos od 1.807,46 Eura, kako tužitelj potražuje iznos od 1730,00 Eura isti mu je dosuđen (čl.2 ZPP-a) .Radi svega navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

29.Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154 st.1 ZPP-a, tužitelju je priznat trošak odštetnog zahtjeva od 26.7.2022 u iznosu od 200,00 Eur-a, tužba od 6.7.2023 u iznosu od 200,00 Eur-a, podneska od 23.5.2023 od 200,00 Eur-a, ročište od 6.2.2026 u iznosu od 200,00 Eur-a, podnesak od 10.02.2026 u iznosu od 50,00 Eur-a, ročište od 31.3.2026 u iznosu od 200,00 Eur-a, podnesak od 3.4.2026 u iznosu od 200,00 Eur-a, podnesak od 22.4.2026 u iznosu od 50,00 Eur-a, ročište od 11.5.2026 u iznosu od 200,00 Eur-a, ročište od 9.9.2026 u iznosu od 200,00 Eur-a, objava u iznosu od 100,00 Eur-a, ukupno 1.800,00 Eur-a, uvećano PDV, uvećano za sudske pristojbe tužbe i presude po 140,00 Eura i troškove vještačenja 414,00 Eura ukupno 2.904,00 Eura.

U Splitu, 27. listopad 2026.g.

S U D A C

LJILJANA MUSTAPIĆ

PRAVNA POUKA: Protiv ove odluke nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu na Županijski sud putem ovog suda u roku od 15 dana od dana primitka pisanog otpravka iste, u tri primjerka.Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

DNA:
- punomoćniku tužitelja,
- punomoćniku tuženika,
- u spis,

Broj zapisa: **9-3088f-3e168**

Kontrolni broj: **007f0-ecf96-feacb**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

